

På rette sted, på rette tid - Esbens store præstation

Torsdag den 16. Juli 2009 var jeg i Fredericia svømmehal med min søster og hendes 3 børn.

Da vi var midt i at lege i det dejlige varme vand ude på det forholdsvis dybe vand i legelandet, sagde min nevø Esben til mig: "Moster, hvad laver den dreng derovre?" Jeg vendte mig om og kiggede i retningen hvor drengen var. Det så umiddelbart ud som om at drengen var midt i sin egen leg, så jeg slog det hen, og sagde til min nevø at han nok var ved at lege. Et splitsekund senere greb en tanke mig at jeg nu nok hellere måtte gå over og se til ham, for at være sikker på at han bare legede.

Da jeg kom over til ham, havde han begge arme ud til begge sider, og hoppede op og ned meget stille og roligt for at komme op til overfladen efter luft, og ned igen. Der var ikke umiddelbart udsigt til at der var noget farligt over situationen. Jeg skulle dog blive klogere.

Da drengen så ud som om han var meget bange for mig, sagde jeg stille og roligt til ham "er du ok?" Da han reagerede efter et angstmønster, lod jeg min stemme blive mere blid, for at indikere at jeg ikke var farlig. Drengens øjne var is-blå og hans læber var lidt lys blå. På mig virkede det som om at det bare var sådan han så ud. Der var ikke nogen reaktion fra ham, hvorefter jeg begyndte at blive lidt urolig.

Min søster der havde været på toilet med min niece og var på vej hen imod os, reagerede straks med at spørge til ham. Først da hun gik i "rednings-mode" og råbte efter hjælp fra livredderne, gik endorfinerne i panik hos mig, og jeg vidste straks at det var en helt usædvanlig situation jeg var havnet i. Vi fik hurtigt drengen op, en livredder der slog alarm, og kom hen til drengen.

Da vi havde fået drengen op af vandet, så jeg mig instiktivt om efter min søsters drenge. Da jeg havde set at de var ok, og var mere bekymret for at min niece skulle se hvad de gjorde ved drengen, skyndte jeg mig at prøve at tage imod hende, men hun afslog. Hun kunne sagtens mærke panikken svirre i luften, og valgte instiktivt at blive hos hendes mor. Jeg skyndte mig hen til mine nevøer, for at være sammen med dem, så jeg var sikker på at de havde det godt.

Efterfølgende hhv. sakkede og legede vi videre for at få bearbejdet hændelsen. Det tror jeg begge drenge havde brug for efter sådan en situation. Esben fik et kæmpe knus af mig, og fik af vide at det var Så godt at han havde gjort mig opmærksom på drengen, der rent faktisk var ved at dukne. Det er hans opmærksomme blik, der var med til at redde drengen.

Jeg fik lært:

- man ikke skal gå i svømmehallen uden overskud til også at holde øje med andre der også befinder sig i vandet.
- Hvis der sker en lignende situation, er det vigtigt at handle resolut og præcist, da der ellers kan være katastrofale konsekvenser.
- Forældre skal IKKE bare lade deres børn svømme selv, da de kan komme ud i en paniksituation, hvor de ikke selv kan komme ud af den. Luftrøret hos børn er ikke altid udviklet så godt som hos voksne, derfor kan der ske det i paniksituationer at luftrøret automatisk lukker sig til, og de dør af luftmangel. Derfor er resolut handling nødvendig.